

Eric Liddell
Mai presus de aurul olimpic

Janet & Geoff Bengé

Eric Liddell
Mai presus de aurul olimpic

Traducere de Lavinia Filipaș

Copyright © 1998 Geoff & Janet Bengé
Cartea a fost publicată în limba engleză cu titlul *Eric Liddell: Something Greater Than Gold*, la YWAM Publishing, a ministry of Youth With A Mission, P.O. Box 55787, Seattle, WA 98155, SUA.
Toate drepturile rezervate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Eric Liddell: Mai presus de aurul olimpic
de Janet și Geoff Bengé

Copyright © 2025 Casa Cărții
OP 2, CP 30
410670, Oradea
Tel.: 0359 800 333; 0728 874 975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BENGE, JANET

Eric Liddell: Mai presus de aurul olimpic / Janet și Geoff Bengé ; trad. de Lavinia Filipaș. - Oradea : Casa Cărții, 2025

Conține bibliografie
ISBN 978-606-732-296-5

I. Bengé, Geoff

II. Filipaș, Lavinia (trad.)

929

796

Traducerea: Lavinia Filipaș

Editarea: Mirela Ștefan

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Imaginea de pe copertă aparține YWAM Publishing și este folosită cu permisiune.

Tipar executat de

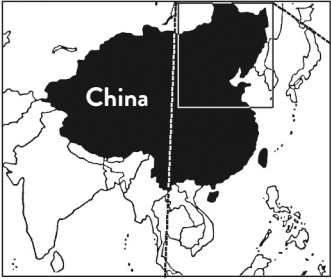
**BOOK
EXPERT**
Powered by METROPOLIS

www.book-expert.ro

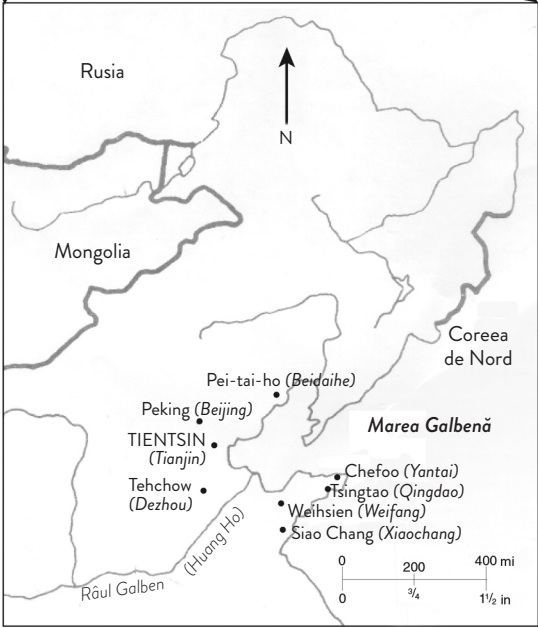
Cuprins

1. Realizarea imposibilului	7
2. Întoarcerea acasă	11
3. O vedetă a sporturilor	23
4. Ceva chiar și mai important	35
5. În ciuda tuturor așteptărilor	45
6. Erou local	53
7. O țară tulburată	63
8. Scoțianul Zburător	73
9. Exista doar o problemă	83
10. Împreună în sfârșit	93
11. Li Mu Shi	101
12. Mai mult cărbune	111
13. Peste ocean	119
14. Dușmani	127
15. Curtea Căii Fericite	137
16. Unchiul Eric	147
17. O persoană foarte specială	159
Bibliografie	163
Despre autori	164

Asia de Est

Nordul Chinei

Capitolul 1

Realizarea imposibilului

Crac! Sunetul pistolului de start răsună pe stadionul Colombes. Finala probei de 400 de metri începuse. Eric Liddell se lansă în cursă. Crampoanele pantofilor săi sport din piele neagră se înfipseră în suprafața de zgură a pistei. Pufuri de zgură gri explodau de sub pantofii lui la fiecare pas. Eric alerga pe culoarul exterior, cel mai prost dintre toate. Lângă el alerga americanul, Horatio Fitch, favoritul la câștigarea medaliei de aur. Fitch stabilise un nou record mondial la această distanță în calificările pentru a ajunge în finală. Lângă Fitch alerga Joseph Imbach, alergătorul elvețian care și el bătuse recordul mondial în cursa din calificare. Toată lumea se aștepta ca bătălia pentru medalia de aur să fie între acești doi bărbați. Aplauzele mulțimii se înteteau anticipând finalul.

În timp ce grupul de alergători se avânta pe linia dreaptă din spatele liniei de start, Eric Liddell era în frunte. Când alergătorii trecură de colț și ajunseră la marcajul de 200 de metri, punctul de mijloc al cursei, Eric parcursese prima jumătate a cursei într-un timp uimitor de 22,2 secunde. Eric putea auzi pașii celorlalți alergători lovind pista de zgură, în timp ce se străduiau să-l ajungă. Mulțimea putea vedea că Guy Butler,

celălalt alergător britanic din cursă, era la trei metri în spatele lui Eric. Horatio Fitch câștiga teren rapid, dar, Eric, neavând timp să se uite înapoi, își concentra tot efortul în alergare.

Pe măsură ce mulțimea își dădea seama că Eric Liddell nu va termina pe locul trei sau patru, așa cum se așteptase, devenea ciudat de tăcută, prea uluită pentru a aplauda. Cei care știau câte ceva despre tehnicile de alergare doar își clătinau capetele. Un alergător nu putea sprinta pe toți cei 400 de metri ai cursei. Pentru ei era evident: Eric Liddell era un alergător de 100 de metri care nu avea nicio idee cum să alerge o cursă de 400 de metri. Un alergător care sprintează de la început într-o astfel de cursă, ca și cum ar alerga un sprint de 100 de metri, își va consuma toată energia și nu va avea rezistență pentru o explozie finală de viteză la sfârșitul cursei. Mulțimea aștepta în tăcere ca Eric să cedeze.

Când Eric trecu de colț, Horatio Fitch se apropie la doi metri de preluarea conducerii. Eric îi putea simți prezența. Crezând că Fitch îl va depăși pe Eric, mulțimea prinse din nou viață.

Exact când toată lumea credea că Horatio Fitch era pe punctul de a-l depăși pe Eric, un oftat străbătu mulțimea. Nu se putea. Era imposibil. Nimeni nu mai alergase vreodată cei 400 de metri așa. Dar era adevărat. Tocmai când mulțimea era sigură că Eric va ceda, el își dădu capul pe spate și își flutură brațele ca un om pe cale să se înece. Cu gestul acesta, izbucni în și mai mare viteză și îl depăși pe Horatio Fitch. În loc să încetinească, Eric alerga a doua jumătate a cursei mai repede decât prima. Simțind o răsturnare de situație, mulțimea izbucni în urale pentru Eric. Mulți fluturau frenetic steaguri britanice pentru a-l încuraja.

Când ajunse la capătul liniei drepte finale, Eric se avântă înainte peste linia de sosire, cu cinci metri înaintea lui Horatio

Fitch! Mai făcu câțiva pași pentru a încetini și apoi se prăbuși în brațele antrenorului britanic. Eric trăgea aer în plămâni cât de repede și cât de tare putea, în timp ce zăcea pe spate pe pistă.

Aplauzele tunătoare izbucniră în tot stadionul. Zgomotul era asurzitor. S-a raportat mai târziu că aplauzele s-au putut auzi în tot Parisul. Eric Liddell realizase imposibilul, și mulțimea îl văzuse făcând asta. Acum oamenii doreau să-și ridice vocile și să sărbătorească victoria cu el. În cele din urmă, după câteva minute, zgomotul se potoli suficient pentru a se auzi anunțul oficial, Eric nu numai că era câștigătorul cursei, dar stabilise și un nou record mondial. Eric Liddell depășise vechiul record cu două zecimi de secundă. Mulțimea izbucni iarăși în urale asurzitoare.

Unii dintre membrii echipei olimpice britanice ajunseră pe teren și îl luară pe Eric pe sus, pe umerii lor. Îl purtară de-a lungul pistei până când ajunseră în fața tribunei oficiale unde prințul de Wales, viitorul rege al Angliei, stătea aplaudând. Prințul îl salută pe Eric, care, la rândul său, își plecă capul în semn de respect.

În jurul lui Eric, oamenii aplaudau, fluturau steaguri britanice, îi strângeau mâna și îl băteau pe spate. Emoțiile puneau stăpânire pe corpul epuizat al lui Eric. Se simțea mândru și fericit în același timp. În sinea lui, zâmbea cu satisfacție și se minuna cât de diferită era scena față de orice și-a imaginat vreodată pe când era copil, crescând pe câmpia de coastă din nordul Chinei.